

Augsburg, 1. März 1554

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 182r.
Steinmann Nr. 676.

S. P. D. Nescio quid ad te scribendum mihi sit. Nam literae quas post redditum meum ad te dedi, aut non perlatae aut a te dissimulatae sunt. Expectabam editionem primi tomii Demosthenis, sed ne specimen quidem sperandum hoc anno video, adeo quosuis libros potius excudere te audio, quam de meis lucubrationibus cogitare. Itaque prouideo id euenturum tua culpa, quod ne fieret, ego neque nummis neque corpori meo pepercii, vt labores mei aut pereant, aut omnem nouitatis gratiam atque autoritatem amittant. Iam Venetijs editus est graecus Demosthenes, vt audio, qui glorioso titulo se venditat, qui vt verus non sit, tamen Aldi opera Wolfiana, Itali, Germani industriae, praeiudicio quod iudicium non habet praeferetur. Auguror idem de latino fore. Parietur tandem qui tandiu parturitur. Sed video me frustra queri. itaque desino. Tu enim non quid mihi receperis, aut meae rationes postulent, sed quid in praesentia tibi expedit, consideras. Quod equidem tibi vitio non darem, nisi existimationem meam sine tuo fructu oppimeres. Froschouerus mihi etiam pecuniam dedisset, fecisset idem Frobenius et Isingrinius, et sine mora excudisset ac gratiam insuper mihi habuisse. Nunc fructum hunc capio τῆς πιστοφίλίας μου, et animi qui nullo emolumento proposito ab officio (si tamen officium est) deducitur. Plura p[ro]ae dolore non scribo, et fati iniquitatem (ne quid acerbius excidat) iniquo animo ferre cogor, etiamsi nihil proficio. Nec mihi vanae excusationes tuae maerorem aut indignationem lenient. τὸ ῥᾶστον γὰρ ἔστι ψευδῆ μηχανήσασθαι λόγον ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐμμεῖναι τοῖς ὀμολογημένοις. Atque haec de me, quae in vtram partem accipias, susqu[ue] deque fero. Nam me quoque tibi curae esse intelligo μέχρι τοῦ λέγειν ἀνευ τοῦ πράττειν. Repeterem a te codices et αὐτόγραφα mea, si quid aequi a te impetrari posse sperarem τὴν κύνα τὴν ἐν τῇ φάτνῃ μιμούμενου. Et tamen, nisi cum Strazelio contra me coniurasti, etsi iniquum est, te oro, vt mea mihi restituas primo quoque tempore. quo nomine non minorem tibi gratiam habiturus sum, quam si me splendido munere ornasses. Nomine heri mei pridem ad te schedam misi et rogaui, vt eos libros coemendos curares, de quibus quid factum sit, Mecaenas noster scire cupit, cui te gratificari velle non dubito, quantumuis Wolfium contemnas. Vale. et iracundiam meam ex eo metire, quod omnem studiorum meorum fructum post Isocratem, in recognitionis Demosthenicae editione, quam tuae fidei commisi, positum esse statuo, quo si tu me fraudaris tergiuersatione et cessatione tua, grauiore me clade affeceris, quam si vitam eriperes, quae alioqui breuis et misera est. Neque mihi illud occinito, Non auferri quod differatur. Auferetur enim mihi Demosthenes siue post alium interpretem, siue post obitum meum fuerit editus. Augustae Cal[endis] Martijs Anno 1554.

Hiero[nymus] Wolfius.